

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce: **JUDr. J.K.**, nar. X, bytem M., J. V. 2816, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, Praha 2, Vyšehradská 16, o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.9.2011, č.j. 555/2011-LO-SP/4,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.9.2011, č.j. 555/2011-LO-SP/4, **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.9.2011 č.j. 555/2011-LO-SP/4, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14.6.2011 č.j. 67/2011-OJ-SZ/13 o obnově řízení o návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009 zn. 5SPR71/2009 na jmenování JUDr. J.K. do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem ukončeného pravomocným rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 15.6.2009 č.j. 106/2009-OJ-SZ/2.

Žalobce nejprve v žalobě uvedl důvody, pro které má za to, že předmětné rozhodnutí o povolení obnovy je soudem přezkoumatelné a není z přezkoumání soudem vyloučeno. Uvedl, že byl jmenován do funkce vedoucího státního zástupce a ohledně tohoto jmenování bylo rozhodnuto o obnovení řízení. To znamená, že od právní moci rozhodnutí o obnově řízení jmenovaným vedoucím státním zástupcem již není a hmotně právní aspekty rozhodnutí jsou tedy zřetelné.

Žalobce uvedl, že byl jmenován krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem, tuto funkci řádně vykonával a od doby jmenování nenastala žádná změna, která by odůvodňovala zánik funkce nebo jeho odvolání z funkce. Prostřednictvím zneužití institutu správního řízení žalovaný připravil žalobce o funkci, do které byl jmenován, čímž porušil jeho právo na nerušený výkon veřejné funkce, včetně práva na ochranu před protiprávním zbavením této funkce.

Žalobce poukázal na to, že rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 13.3.2008 byl odvolán z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem JUDr. J.J. Toto rozhodnutí však bylo následně shledáno jako nezákonné, a to rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011 č.j. 10Ca 102/2008-117. V mezidobí však byl již krajským státním zástupcem jmenován žalobce, a to opakovaně. Žalovaný své pochybení spočívající v porušení zákona při odvolání JUDr. J.J. z jeho funkce maskuje obcházením ustanovení o odvolání vedoucího státního zástupce cestou obnovy řízení. Zákon stanoví, v jakém případě a v jaké situaci lze vedoucího státního zástupce z jeho funkce odvolat. Zákon sice ministru spravedlnosti svěřuje pravomoc vedoucí státní zástupce odvolat, avšak jen za dodržení zákonem stanovených podmínek. V dané věci však žalovaný jednoznačně obchází ustanovení zákona o státním zastupitelství, aby napravil pochybení spočívající v protiprávním odvolání JUDr. J.J. z jeho vedoucí funkce. Způsob, kterým žalovaný postupuje, je ve skutečnosti zneužitím institutu obnovy správního řízení. Mezi principy právního státu patří, že nikdo se nemůže ve svůj prospěch dovolávat vlastních pochybení, tím méně tak může činit správní úřad. Obnova řízení ve věci jmenování do funkce je svou podstatou a účinky fakticky rovna odvolání z funkce. Důvody pro ni jsou však jiné. Může proto být použita toliko výjimečně při závažných odhaleních týkajících se osoby vedoucího státního zástupce, nikoli však proto, aby tím orgán příslušný ke jmenování zakrýval svá pochybení. U žalobce nenastala oproti době, kdy byl jmenován do funkce vedoucího státního zástupce, žádná změna poměrů, není mu známa ani žádná změna okolností, jež by se ho týkaly, a nic takového netvrdí ani žalovaný.

Pokud se jedná o důvod obnovy podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), tento důvod nenastal. Ohledně žalobce nebylo vydáno žádné rozhodnutí, které by bylo změněno nebo zrušeno. Rozhodnutí soudu o tom, že ve vztahu k JUDr. J.J. nevydal žalovaný zákonné rozhodnutí, není rozhodnutím, jež by se týkalo předpokladu žalobce pro výkon navrhované funkce.

Žalobce dále namítl, že o podaném rozkladu rozhodoval rovněž ministr spravedlnosti, který vydal i prvostupňové rozhodnutí. Žalobce opakovaně namítal podjatost rozhodující úřední osoby spočívající v mediálních a jiných výrocích, v nichž ministr předem deklaroval výsledek daného správního řízení. K otázce, že obě rozhodnutí byla vydána stejným orgánem, tedy ministrem spravedlnosti, pak žalobce uvedl, že tuto problematiku je nutno řešit podle § 178 odst. 2 správního řádu, který stanoví, kdo je nadřízeným ministra právě pro potřeby správního řízení. Podle žalobce není namístě přerušování řízení a předložení věci Ústavnímu soudu k posouzení ústavní konformnosti ustanovení § 152 odst. 2 správního řádu, ale je třeba

trvat na ústavně konformním naplnění ustanovení o rozkladu při respektování principu *nemo iudex in causa sua*. Oprávněnost této námitky by dle žalobce musela vést k závěru o nicotnosti napadeného rozhodnutí. Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.9.2011 č.j. 555/2011-LO-SP/4 zrušil a současně aby zrušil i rozhodnutí prvostupňové.

Ministr spravedlnosti ve vyjádření k žalobě nejprve popsal skutkový stav, tak jak se vyvíjel časově. Rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 13.3.2008 byl odvolán z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem J.J. Současně byl rozhodnutím z téhož dne na návrh vrchního státního zástupce v Praze jmenován krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem JUDr. J.K., tedy žalobce. JUDr. J.J. byl rozhodnutím ze dne 4.4.2008 přeložen dnem 10.4.2008 k Okresnímu státnímu zastupitelství v Litoměřicích. Rozhodnutím ze dne 24.2.2009 byl žalobce odvolán z funkce krajského státního zástupce. Na nový návrh vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009, zn. 5 SPR 71/2009, pak byl následně rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 15.6.2009, č.j. 106/2009-OJ-SZ/2, žalobce opětovně jmenován krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem. Poté rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011 č.j. 10Ca 102/2008-117, který nabyt právní moci dne 8.3.2011, bylo zrušeno rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 13.3.2008 o odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem a věc byla vrácena žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Na základě žádosti JUDr. J.J. ministr spravedlnosti rozhodnutím ze dne 2.3.2011 jmenovaného přeložil dnem 8.3.2011 ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem. Za tohoto skutkového stavu bylo rozhodnutím ze dne 14.6.2011, č.j. 67/2011-OJ-SZ/13, zahájeno řízení o obnově řízení z moci úřední, a to o návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009, zn. 5 SPR71/2009, na jmenování žalobce krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem, které bylo zakončeno pravomocným rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 15.6.2009, č.j. 106/2009-OJ-SZ/2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad. Před vydáním napadeného rozhodnutí v této věci Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17.8.2011 č.j. 9As 74/2011-162 zamítl kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 10Ca 102/2008-117 a rozhodnutím ze dne 25.8.2011 ministr spravedlnosti nevyhověl návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 12.3.2008 na odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.9.2011. Následně dne 20.9.2011 pak bylo vydáno napadené rozhodnutí. Poté, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o nařízení obnovy, bylo vydáno rozhodnutí dne 27.9.2011 č.j. 67/2011-OJ-SZ/30, kterým žalovaný o návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009 zn. 5SPR71/2009 na jmenování žalobce krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem rozhodl tak, že tomuto návrhu se nevyhovuje. Současně byl vyloučen odkladný účinek rozkladu a bylo rozhodnuto, že účinky tohoto nového rozhodnutí nastávají ode dne jeho předběžné vykonatelnosti. Tímto novým rozhodnutím bylo zrušeno původní rozhodnutí ministryně spravedlnosti ze dne 15.6.2009 o jmenování žalobce do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem dne 16.6.2009.

Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěrem žalobce, že napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu. Poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2007 č.j. 5As 13/2006-46 s tím, že závěry vyjádřené v tomto usnesení jsou ve své zobecňující části relevantní i v nyní posuzované věci. Dle žalovaného napadené rozhodnutí nelze považovat za akt, který by zakládal práva nebo povinnosti žalobce či do nich jinak zasahoval. Toto rozhodnutí nemělo odkladný účinek vůči předmětnému rozhodnutí o jmenování žalobce do funkce krajského státního zástupce, a to vzhledem k povaze tohoto jmenovacího aktu. Žalovaný s žalobcem jednal jako s krajským

státním zástupcem až do 27.9.2011, kdy nastala předběžná vykonatelnost rozhodnutí o nevyhovění návrhu na jmenování žalobce krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem.

Konstatování, že žalobou napadené rozhodnutí nemá odkladný účinek ze zákona, je třeba vnímat v souvislosti s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, které bylo zmíněno shora, které s takovým odkladným účinkem spojovalo přípustnost soudního přezkumu. Dle žalovaného, pokud by s obnovou řízení byl spojen ze zákona odkladný účinek, podléhalo by rozhodnutí o obnově řízení soudnímu přezkumu. V daném případě však tato podmínka splněna nebyla. Rozhodnutí o obnově řízení se žalobcova hmotně právního postavení bezprostředně nedotklo. Z uvedených důvodů proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s.ř.s. odmítl.

Pro případ, že by se soud s tímto návrhem neztotožnil, žalovaný dále uvedl, že k obnově řízení přistoupil v reakci na zrušení dřívějšího rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z vedoucí funkce. Žalovaný při řešení personální situace na Krajském státním zastupitelství v Ústí nad Labem vycházel z teze, že pravomocným zrušením rozhodnutí správního orgánu ze dne 13.3.2008 o odvolání z vedoucí funkce se JUDr. J.J. vrátil do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. Současně však s ohledem na presumpci správnosti rozhodnutí správních orgánů za právně účinné považoval i rozhodnutí, jímž byl jmenován do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem žalobce. V čele státního zastupitelství stojí vždy pouze jeden vedoucí funkcionář. Vznikl tedy stav odporující právu a veřejnému zájmu, neboť ve stejném okamžiku byli ve funkci dva krajští státní zástupci v Ústí nad Labem, přičemž jmenování obou bylo založeno právně účinnými rozhodnutími. Při zachování vyváženosti veřejného zájmu, principu právní jistoty a zásady šetření práv nabytých v dobré víře žalovaný dospěl k závěru o nutnosti provést obnovu řízení, ve kterém byl později ustanovený vedoucí státní zástupce (žalobce) jmenován. Podkladové rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze, kterým bylo rovněž rozhodnuto o tom, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Zrušením rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. došlo k jeho návratu do vedoucí funkce a zároveň k odstranění podkladového rozhodnutí pro jmenování žalobce do téže funkce. Na tento závěr nemá vliv to, že žalobce byl do funkce jmenován opakovaně. Jestliže tedy bylo podkladové rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem zrušeno, zakládá to důvod pro obnovu řízení ve věci jmenování žalobce krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem.

K namítané podjatosti pak ministr spravedlnosti poukázal na ustanovení § 14 odst. 6 správního řádu, podle něhož se ustanovení o vyloučení z projednávání a rozhodování věci nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů. Tato otázka by z důvodu postavení těchto osob v systému státní správy neměla řešení. V řízení o rozkladu chybí mechanismus, který by umožnil naplnit ustanovení o vyloučení vedoucích ústředních orgánů státní správy. Není tu specializovaný nadřízený orgán, který by o vyloučení vedoucího ústředního orgánu státní správy rozhodoval. Žalobcův odkaz na § 178 odst. 2 správního řádu je mylný. Dle § 152 odst. 1, 2 o rozkladu podanému pro rozhodnutí, které vydal ministr, rozhoduje opět ministr. Z důvodů uvedených ve vyjádření pak žalovaný navrhl pro případ, že žaloba nebude odmítnuta, aby ji soud zamítl.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl důvody, pro které má za to, že v daném případě nemohla být nařízena obnova řízení.

Ve správním spise, který byl soudu předložen, jsou založena rozhodnutí, která uvedl žalovaný ve svém vyjádření. Mezi účastníky ostatně není sporné, jaká rozhodnutí a v jakém časovém sledu byla ohledně výkonu funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem ve vztahu k žalobci a JUDr. J.J. vydávána.

Jak bylo již shora uvedeno, po zrušení rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011 č.j. 10 Ca 102/2008-117, který nabyl právní moci dne 8.3.2011, tedy za situace, kdy se obnovilo ustanovení jmenovaného do funkce, do které byl v mezidobí jmenován i žalobce, vydal ministr spravedlnosti dne 14.6.2011 rozhodnutí, č.j. 67/2011-OJ-SZ/13, kterým rozhodl, že se z moci úřední obnovuje řízení ve věci řízení o návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009, zn. 5 SPR 71/2009, na jmenování JUDr. J.K. do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem, ukončeného pravomocným rozhodnutím ministryně spravedlnosti ze dne 15.6.2009, č.j. 106/2009-OJ-SZ/2. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr spravedlnosti uvedl, že v čele krajského státního zastupitelství stojí vždy pouze jeden vedoucí funkcionář a že vzniklý stav odporuje jak veřejnému zájmu, tak zákonu o státním zastupitelství, přičemž jmenování obou bylo založeno dosud právně účinnými rozhodnutími. Z uvedených důvodů bylo proto nařízena obnova řízení z moci úřední, a to ve věci návrhu vrchního státního zástupce v Praze ze dne 5.6.2009 na jmenování JUDr. J.K. krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem.

Dále ministr spravedlnosti v rozhodnutí o obnově řízení uvedl obsah vyjádření JUDr. J.K., JUDr. J.J., vrchního státního zástupce v Praze a nejvyššího státního zástupce. JUDr. J.K. ve vyjádření k informaci o zahájení řízení uvedl, že ani z moci úřední nelze nařídít obnovu řízení, pokud nejsou naplněny podmínky stanovené zákonem. Dále zdůraznil, že povolení obnovy a následné řízení by bylo v rozporu s § 102 odst. 7 a § 2 odst. 3 správního řádu, neboť funkci krajského státního zástupce nabyt v dobré víře. Dále rovněž poukázal na to, že nebylo dosud rozhodnuto ve věci návrhu na odvolání z funkce krajského státního zástupce JUDr. J.J. JUDr. J.J. ve svém vyjádření vyslovil souhlas s postupem správního orgánu s tím, že s ohledem na rozsudek městského soudu nebylo možné, aby do funkce byla jmenována jiná osoba. Před vydáním rozhodnutí o opětovném jmenování JUDr. J.K. do funkce příslušné správní orgány věděly, že probíhá řízení o žalobě proti rozhodnutí o jeho odvolání. Vrchní státní zástupce v Praze ve svém vyjádření uvedl, že je nepřípustné zahajovat řízení o návrhu, který není pravomocným správním rozhodnutím. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze nelze dovozovat, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Pro zahájení řízení o obnově nebyly splněny podmínky, neboť využití mimořádného opravného prostředku by mělo následovat až po využití možností správního orgánu v řízení řádném. Vrchní státní zástupce v Praze brojil proti tezi, že odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce je podkladem pro rozhodnutí o jmenování JUDr. J.K. do téže funkce. Nejvyšší státní zástupce uvedl, že funkci krajského státního zástupce by měl vykonávat JUDr. J.J. Argumentem je fakt, že pro jmenování JUDr. J.K. byla funkce uvolněna jen tím, že z ní byl bez zákonných důvodů odvolán JUDr. J.J. Nebýt této okolnosti nemohl by být JUDr. J.K. do funkce jmenován.

Ministr spravedlnosti v další části odůvodnění rozhodnutí s odkazem na § 100 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) konstatoval, že je zachována tříletá lhůta pro vydání rozhodnutí o obnově a že o obnově řízení rozhoduje ministr spravedlnosti, tedy orgán, který rozhodl v posledním stupni. K podmínce zrušení či změny rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného

v řízení, které má být obnoveno, ministr spravedlnosti uvedl, že podmínkou pro jmenování státního zástupce do funkce vedoucího státního zastupitelství je třeba, aby předmětná funkce byla uvolněna. Došlo-li k uvolnění funkce vedoucího státního zástupce na základě rozhodnutí o jeho odvolání, je rozhodnutí o jmenování nového vedoucího státního zástupce na předchozím rozhodnutí o odvolání obsahově závislým. Jestliže tedy bylo rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem zrušeno, zakládá to důvod pro obnovu řízení o jmenování JUDr. J.K. krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem. Na tomto názoru nic nemění ani fakt, že dosud nebylo rozhodnuto ve věci JUDr. J.J. Rozhodující je to, že rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. bylo pravomocně zrušeno, došlo tedy k jeho návratu do vedoucí funkce a současně tak bylo odstraněno podkladové rozhodnutí pro jmenování JUDr. J.K. do téže funkce. Podle správního orgánu je dána i podmínka veřejného zájmu na novém řízení. Na řádném a bezproblémovém fungování státního zastupitelství má zájem celá společnost. Na funkčnost systému státního zastupitelství má zásadní vliv postavení a osoba vedoucího státního zástupce. Na rozhodnutí vedoucího státního zástupce záleží, zda jím řízené státní zastupitelství kvalitně a plynule zabezpečuje výkon zákonem svěřené působnosti. Tímto je dán veřejný zájem na řádném výkonu řídicích a organizačních pravomocí vedoucího státního zástupce. Veřejným zájmem na novém řízení je jednak zájem na odstranění protizákonného stavu a dále zájem veřejnosti na efektivním fungování státního zastupitelství, tedy i Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem.

Správní orgán dále uvedl, že nemá žádné poznatky, které by svědčily o tom, že JUDr. J.K. nebyl při svém opakovaném jmenování krajským státním zástupcem v dobré víře. Na druhou stranu však shledal, že újma, která by mu mohla zrušením rozhodnutí o jeho jmenování krajským státním zástupcem vzniknout, není ve zjevném nepoměru k újmě, která jeho jmenováním a setrváváním ve vedoucí funkci vznikla nezákonně odvolanému a posléze se navrátilivšímu krajskému státnímu zástupci JUDr. J.J. Případné porušení práva JUDr. J.K. není absolutní překážkou v postupu správního orgánu. V opozici proti těmto právům stojí obsahově totožné „starší“ právo nezákonně odvolaného krajského státního zástupce JUDr. J.J., jakož i veřejný zájem na efektivním fungování státního zastupitelství. Za této situace nemohou JUDr. J.K. v dobré víře nabytá práva převážet.

K vyjádření JUDr. J.K. správní orgán uvedl, že se nelze ztotožnit s jeho názorem, že povolení obnovy by bylo v rozporu se zákonem. Kategorie prospěchu se uplatňuje pouze při rozhodování o obnově řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Toto ustanovení však v daném případě nebylo aplikováno. Dále správní orgán uvedl důvody, pro které má za to, že příslušný vedoucí státní zástupce, který podává návrh na jmenování, není účastníkem řízení o takovém jmenování. V řízení o návrhu na jmenování JUDr. J.K. krajským státním zástupcem, jakož i v souvisejících řízeních tak nemůže být jakkoliv dotčeno hmotněprávní či procesní postavení oprávněných navrhovatelů, tj. vrchního státního zástupce v Praze ani nejvyššího státního zástupce. Jiná situace je však u krajského státního zástupce v Ústí nad Labem JUDr. J.J.. Vzhledem k tomu že se řízení o obnově týká návrhu na jmenování do vedoucí funkce, již je JUDr. J.J. držitelem a jejímž držitelem může být pouze jedna osoba, je nepochybné, že rozhodováním o takovém návrhu dochází k přímému dotčení na jeho právech. Správní orgán proto považuje JUDr. J.J. za účastníka řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, který byl rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 20. 9. 2011 č.j. 555/2011-LO-SP/4 zamítnut. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr spravedlnosti zrekapituloval skutečnosti, které předcházely vydání prvostupňového rozhodnutí, a dále uvedl námitky vznesené žalobcem v podaném rozkladu. Správní orgán si rovněž vyžádal vyjádření JUDr. J.J., jehož obsah uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Dle názoru odvolacího orgánu bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu s právními předpisy. Správní orgán se v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí řádně zabýval splněním jednotlivých zákonných podmínek pro obnovu řízení a rovněž tak se zabýval i konkrétními námitkami účastníků řízení a dotčených orgánů státní správy. Vycházel správně z teze, že pravomocným zrušením rozhodnutí ze dne 13. 3. 2008 o odvolání z vedoucí funkce se JUDr. J.J. vrátil do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. V této souvislosti poukázal odvolací správní orgán na to, že řízení o návrhu na odvolání jmenovaného bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 25. 8. 2011 č.j. 59/2008-OJ-SZ/59ta, že návrhu na odvolání JUDr. J.J. vyhověno nebylo. S ohledem na presumpci správnosti rozhodnutí správních orgánů bylo však nutné za právně účinné považovat i rozhodnutí, jímž byl jmenován do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem JUDr. J.K. Při zachování vyváženosti veřejného zájmu, principu právní jistoty a zásady šetření práv nabytých v dobré víře je třeba provést obnovu řízení, ve kterém byl později ustanovený vedoucí státní zástupce jmenován. Řešení, při kterém by se ochrana nezákonně odvolaného funkcionáře omezila jen na náhradu škody a případně jiné zadostiučinění, není vhodné, neboť náprava nezákonného rozhodnutí by měla primárně směřovat k navrácení do původního stavu.

Návratem JUDr. J.J. do vedoucí funkce nastal objektivně nezákonný stav, kdy určitou funkci je oprávněno vykonávat více osob, než zákon připouští.

K námitce, že rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 13. 3. 2008 o odvolání JUDr. J.J. nebylo podkladovým rozhodnutím pro jmenování JUDr. J.K. do předmětné vedoucí funkce, odvolací orgán uvedl, že se ztotožnil s argumentací uvedenou v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Okolnost, že JUDr. J.J. byl po svém odvolání přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Litoměřicích, není pro posouzení věci podstatná. Podstatné je to, zda předmětná funkce je uvolněna. Správní orgán se jmenovací pravomocí je tak v rámci řádného zjištění skutkového stavu povinen prověřit tuto okolnost. V době, kdy byl JUDr. J.K. podruhé jmenován, byl JUDr. J.J. pravomocně odvolán a přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Litoměřicích. Na tyto okolnosti je však třeba nahlížet s vědomím toho, že rozhodnutí o odvolání JUDr. J.J. z vedoucí funkce bylo pro nezákonnost zrušeno. Se znalostí této informace by správní orgán s větší mohl jmenovat JUDr. J.K. krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem, protože by neměl postaveno najisto, zda JUDr. J.J. je či není krajským státním zástupcem. Rozhodnutí o zpětném přeložení JUDr. J.J. ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem dnem 8. 3. 2011 správní orgán vydal zejména z důvodu právní jistoty účastníků právních vztahů. Přitom svou žádost o přeložení podal JUDr. J.J. právě jen v důsledku nezákonného odvolání z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. Přiznávat zásadní roli skutečnosti, že v rozhodném období byl jmenovaný přeložen k jinému státnímu zastupitelství, by za těchto okolností bylo přepjatým formalismem. Správní orgán nečinil sporným to, že JUDr. J.K. byl do vedoucí funkce jmenován v dobré víře. Pro posouzení věci však není rozhodné jeho tvrzení, že byl po dobu několika let jediným platně jmenovaným krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem. Z uvedených důvodů byl tedy ministrem spravedlnosti rozklad zamítnut.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda rozhodnutí o rozhodnutí o nařízení obnovy podléhá soudnímu přezkumu či nikoli. Žalovaný v tomto směru vyslovil názor, že v daném případě nelze rozhodnutí o obnově považovat za akt, který by zakládal práva nebo povinnosti žalobce či do nich jinak zasahoval, neboť nemělo odkladný účinek vůči jmenování žalobce do funkce krajského státního zástupce. Současně poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2007 č.j. 5 As 13/2006-46.

V tomto usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyslovil, že žaloba proti rozhodnutí, jímž byla správním orgánem z moci úřední nařízena obnova řízení, je přípustná, jde-li o rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř. s. Takový případ nastává např. tam, kde je s rozhodnutím o nařízení obnovy řízení spojen odkladný účinek. V odůvodnění tohoto usnesení je pak mimo jiné uvedeno, že pojem „vykonatelnosti“ nemůže být vyčerpán jeho zúženým ztotožněním s exekucí proveditelností, tedy nuceným výkonem povinnosti z rozhodnutí plynoucí veřejnou mocí. Jde i o případy, kdy subjektivní právo, rozhodnutím založené či autoritativně deklarované, vykonává subjekt práva sám ve svůj prospěch. Veřejná moc v takovém případě samanepečuje o to, aby právo (na rozdíl od povinnosti) bylo vykonáno, ale poskytuje ochranu proti tomu, kdo by z rozhodnutí oprávněného ve výkonu jeho práva rušil. Tak například právo stavět plynoucí ze stavebního povolení vykonává ten, komu bylo povolení vydáno, anebo - jako v posuzované věci - rozhodnutí o technické způsobilosti vozidla k provozu - vykonává oprávněný tím, že takové vozidlo po právu provozuje na veřejných komunikacích. Proto i odklad vykonatelnosti nastalý ze zákona při povolení nebo nařízení obnovy řízení nesistuje pouze exekucí proveditelnost v úzkém smyslu slova „vykonatelnost“, ale v případech právě zmíněných zasahuje právní sféru oprávněného potud, že právo, dosud pod sankcí veřejné moci vykonávané, vykonávat nadále nelze (ve stavbě nelze pokračovat, vozidlo nelze na komunikaci provozovat). Nic na tom samozřejmě nemění to, že původní opravňující rozhodnutí je i nadále v právní moci a bude nebo může být odstraněno teprve v další fázi řízení obnoveného (iudicium rescissorium) vydáním nového rozhodnutí o věci samé. Lze k tomu uzavřít, že je-li povolena nebo nařízena obnova řízení ohledně opravňujícího rozhodnutí (např. souhlas, schválení, povolení, koncese), dochází tu k zásahu do práva oprávněného subjektu, spočívajícímu v tom, že oprávněný od právní moci povolení nebo nařízení obnovy nemůže takové právo vykonávat, jeho činnost se stává protiprávní. Proto v takových případech při podání žaloby bude podmínka „zásahu do práva“ ve smyslu § 65 splněna a žalobní legitimace tu bude dána.

V daném případě bylo řízení obnoven na základě rozhodnutí správního orgánu o nařízení obnovy, nejednalo se o povolení obnovy řízení na základě žádosti. S ohledem na právní názor vyslovený v citovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu má městský soud za to, že v daném případě je rozhodnutí o obnově soudem přezkoumatelné, neboť rozhodnutí o ustanovení do funkce krajského státního zástupce je rozhodnutím o oprávnění takovou funkci vykonávat a nařízení obnovy řízení má podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) odkladný účinek, neboť jeho výkon stále probíhá.

Soud se proto v dalším zabýval námitkami vznesenými žalobcem v podané žalobě. V první řadě se soud zaměřil na tvrzení žalobce, že v daném případě nebyly dány důvody pro nařízení obnovy, že ohledně žalobce nebylo vydáno žádné rozhodnutí, které by bylo změněno nebo zrušeno. Rozhodnutí soudu ve věci JUDr. J.J. není rozhodnutím, které by se týkalo předpokladů žalobce pro výkon předmětné funkce.

Podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoven, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Tento důvod obnovy vychází z principu tzv. řetězení správních aktů, kdy právní úprava podmiňuje vydání správního rozhodnutí ve věci vydáním jiného (podmiňujících) správního aktu. Při řetězení jsou jednotlivé správní akty vydávány postupně a každý z nich směřuje přímo proti svému adresátovi. Vydání navazujícího správního aktu zpravidla předchází nabytí právní moci aktu podmiňujícího. Na rozdíl od řetězení správních aktů při subsumpci je navenek vydáván jediný finální správní akt, který subsumuje podmiňující správní akt nebo akty. O žádnou z těchto situací se však v daném případě nejedná, neboť řízení o návrhu na odvolání JUDr. J.J. z funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem je třeba považovat za řízení zcela odlišné a samostatné ve vztahu k řízení o návrhu na jmenování žalobce do funkce krajského státního zástupce v Ústí nad Labem. Byť se jedná o jedinou funkci, která může být vykonávána pouze jednou osobou, zrušení rozhodnutí ve věci návrhu na odvolání z předmětné funkce JUDr. J.J., které mělo za následek to, že jmenovaný byl oprávněn tuto funkci vykonávat, neboť o návrhu na jeho odvolání nebylo rozhodnuto pravomocně, nelze mít za zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí o návrhu na ustanovení žalobce do téže funkce. Situace, která zde nastala a která byla v rozporu se zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, nepředstavovala naplnění předpokladu pro nařízení obnovy podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, to je zrušení či změnu rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí o návrhu ze dne 5.6.2009 na jmenování žalobce krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem rozhodnutím ze dne 15.6.2009. V dané věci soud neshledal v jednotlivě vydávaných rozhodnutích do nařízení obnovy žádné rozhodnutí, které by vyhovovalo požadavku stanoveného ve shora uvedeném ustanovení správního řádu. Soud tedy shledal shora uvedenou námitku žalobce jako důvodnou.

Pokud se jedná o další námitky, tyto dle názoru soud důvodné nejsou. Žalobce namítl podjatost ministra spravedlnosti k vydání rozhodnutí v této věci s ohledem na jeho vyjádření, v nichž deklaroval výsledek daného správního řízení, a dále s odkazem na § 178 odst. 2 správního řádu dovozoval, že je třeba stanovit, kdo je nadřízeným ministra pro účely správního řízení.

Podle § 14 odst. 6 správního řádu ustanovení předchozích odstavců (vyloučení z projednávání a rozhodování věci) se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů a státní tajemníky. Vedoucím ústředního správního úřadu je třeba v daném případě rozumět ministra spravedlnosti, který ve věci rozhodoval v obou stupních. Námitka podjatosti z důvodu vyjádření ministra tedy není přípustná. O rozkladu podaném žalobcem ministr spravedlnosti rozhodl v souladu s § 152 odst. 2 i s namítaným ustanovením § 178 odst. 2 správního řádu. Skutečnost, že ministr rozhoduje v případech, kdy sám vydal přezkoumávané rozhodnutí, neznamena nezákonnost takové rozhodnutí. Zákon s touto možností počítá.

S ohledem na shora uvedený závěr ohledně existence důvodu obnovy řízení soud napadené rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 20.9.2011 č.j. 555/2011-LO-SP/4 podle § 78 odst. 1 s.ř.s. z důvodu nezákonnosti zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. dubna 2015

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J.H.